بندي مرغه

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

پیخلیک: وږی / کال ۴۰۶ لیږدي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکي پوهه:

سرليک: بندي مرغه

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پخښتی ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت – وږی / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

برېښناليک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخيستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتۍ.. ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:.. ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)... ٥
د یادښتونو له پاره:.. ۷
کیسه، داستان یا ناول: ۸
د چاپ شویو کتابونو لېست... ٥۳
د کار لاندې کتابونو لېست ٥۸
د امکان او وخت په صورت کې.. ٥۹
د پخښتۍ څټ ٦۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!
دا ځل مې و غوښتل د کوشنیانو(کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره ښکلې داستان (کیسه، یا ناول) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یې ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شريکه) کړئ.
- انځورونه د ګوګل سايټ نه د داستان مطابق اخيستل شوي دي.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

کیسه، داستان یا ناول:

جمعه دین اکا په کڅ کې ژوند کوه.

کڅ ډېر ښکلی او شین و.

هرې خوا راز، راز شنې ونې ښکارېدې.

یوه خوا یې ښکلي او چت غرونه او بلې خوا یې سین(سیند یا دریاب) و.

کڅ کې میوې لرونکې ونې هم پرېمانه وې.

البته به راز، راز مرغۍ راتلې بیا به د هغه ځای نه نورو سیمو ته کډه کوه.

د جمعه دین درې ځامن وو.

هغه لور نه درلوده.

مشر زامنو به یې کار کوه او د ټولو نه کشر یې د کار سره مینه نه درلوده.

د کشر زوی نوم یې تورګل و.

تورګل به کله ناکله د خپل پلار او ورونو سره مرسته کوه.

د هغه مینه د دام کېنولو او مرغیو ښکار سره وه.

هغه به دامونه او پټکې جوړوې او غولکه یې هم درلوده.

هغوی کومه خپله ځمکه نه درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

هغوی به د کلي خان ځمکه کره او د هغه پورې اړوند بزګر کور کې اوسېده.

د هغوی کور یوه لویه کوټه درلوده چې په یوې خوا کې یې غوجل کوم کې چې غواګانې، خره تړل کېدل او بلې خوا کې به هغوی ژوند کوه.

د کوټې مساحت اته ویشت متره مربع وه چې سور یې څلور متره او اوږدوالی یې اوه متره وو.

په غوجلې کې آخور(وابنه خور یا کاه خور) شتون درلود.

کو ټې یوه د لرګې دروازه درلوده او یوه کوشنۍ کړکې د روښنایي او د هوا د تبادلې له پاره.

د دروازې سور(بر یا غرض) یې اتیا سانتي او اوچت والی یې هم یو مترو پنځوس سانتي و.

دروازې دوې پلې درلودې کومې چې هرې پلې سور یې څلوېښت سانتي وې.

یوې دروازې زنځیر درلود او بلې یې پوزه (بېنیچه).

کړکۍ خورا کوشنۍ یانې (یعنې) پنځوس سانتي په پنځوس سانتي کې وه.

کړکۍ یوازي چوکاټ درلود او کومه د خلاصېدو پله (پاټه) او شیشه یې نه درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

په ژمي کې به يې ورته پلاستيک ټکواهه او پسرلي کې به يې بېرته لرې کوه.

بام يې خټين او يوه موری يې درلوده.

موری هم د نغرې د پاسه وه چې دود ترې د باندې و وځي.

بام ته هم يوه خټينه زينه وه چې هېڅ راز کټارې يې نه درلودې.

د باران په ورځو کې به ختل او پورته کېدل خورا ګران (درونـد، سخت) وو.

بام د باندې خوا نه، يوه لرګي ناوه درلوده.

د کوټې مخې ته يوه غټه د توت ونه هم وه چې توتان يې بې دانه وو.

جمعه دين په ونې کې خپلو زامنو ته، ټال اچولي و.

ټال ته به د کلي نور ماشومان هم راتلل او ټال به يې خوړه.

ونه ډېره اوچته وه.

راز، راز مرغان به په ونې کې کښېناستل.

ماښام به د چونچونو او شارو ګانو شورما شور وو.

تورګل به د شپې له خوا په غولکې ښکار کوه.

د هغوی او نورو ګاونډيانو چرګان او چرګې به هم ونې ته ختې او څانګو کې به کښېناستې.

شپه به يې تېروه او ملا آذان سره به بېرته کښته کېدې او شاوخوا به ګرزېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

د ونې لاندې يوه کوشنۍ برنده (سوپه، صوفه) وه.

جمعه دين به کله ناکله پر برنډې بيده کېده.

ځينې وختونه به الته ښځې ټولېدې او غورې به يې کوې.

وختونه تېرېدل او تورګل هم لوېده.

د پسرلې ورځې وې.

تورګل له خوبه وختې پاڅېد.

دام او پټکې يې له ځانه سره واخيستې.

دام يې پر ځمکې کېښود.

پټکې يې د ونو په څانګو کې کېښودې.

مرغۍ، ډېرې لږې وې.

څه وخت تېر شو.

لمر را وخوت.

اوا(هوا) توده(ګرمه) شوه.

هغه وږی شو.

دام او پټکې يې الته پرېښودې او خپله کورته لاړ.

مور يې تود جواری په تبۍ پوخ کړی او شين چای هم تيار و.

هغه کوټې ته ننوت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

سلام يې واچوه.

مور يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا تورګل د نغري سره نږدې کښېناست.

پر نيمڅي يې پلتۍ و وه.

مور يې دسترخوان هغه ته نږدې کړ.

تود جوارى يې پرې کېښود.

بيا يې په پياله کې، چاى واچوه او هغه ته يې نږدې کړ.

بوره نه وه.

هغې مسين کنداني (قنداني) چې په کې توره ګوړه (ګړه) وه، هم تورګل ته نږدې کړه.

هغه د کنداني سر خلاص او يوه کوشنۍ چکۍ ګوړه يې ترې واخيسته.

بيا هغه يې په ډبرې ماته څه يې په جب او نوره يې د چاى او ډودۍ سره وخوړه.

خېټه يې مړه او شکر يې و وېست.

بيا له ځايه پاڅېد (اوچت) شو.

خپل واسکټ يې له ځانه و باسه او د کوټې په مېخ کې يې زوړند کړ.

تاخچې ته لاړ او غولکه يې واخيسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

هغه يې په غاړه کې واچوه.

بيا يې ختو نه جوړشوي ګاټي هم واخيستل اوپه جبونو کې يې واچول.

په کوټې کې وګرځېد.

بيا د باندې شو او د کلا دروازې ته، لاړ.

دروازې نه و وت او د دام او پټکو خوا، روان شو.

الته نږدې شو.

پټکې کې يوه مرغۍ بنده شوې وه.

هغه منډې کړې او پټکې ته يې ځان ورساوه.

په پټکې کې يوه ښکلې مرغۍ بنده شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د مرغۍ نوم آدم چهره او ډېر ښکلی رنګ يې درلود.

تورګل پټکه له ونې واخيسته او پر ځمکې کښېناست.

مرغۍ يې په کيڼ لاس و نيوه او غوښتل يې چې پر ښی (راسته) لاس يې خلاصه کړي.

مرغۍ د تورګل په لاس باندې، خوله ولګوه.

خو تورګل هغه خوشې نه کړ.

بيا د پټکې يې خلاصه کړه او په لاس کې يې ټينګه و نيوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

مرغۍ به د تورګل پر لاس خوله لوګه تر څو یې خوشې کړي مګر تورګل هغه خوشې نه کړه او کور ته یې ورسوله.

په ونه کې یې کپس زوړند و کوم چې مرغه یې مردار شوي و.

تورګل کپس را کښته او مرغۍ یې په کې بنده کړه.

بیا یې څه شولې په کوچني لوښي کې واچوې او کپس ته یې د ننه او یوې خوا کې یې کېښودې.

بیا یې جام راوخیست او د منګي نه یې اوبه واخیستې او هغه ته یې په اوبوخورکې (اوخورکې) کې واچوې.

بیا یې کپس د ونې په څانګې کې بند کړ.

څو ځل یې د کپس شاوخوا وکتل چې کوم لرګی یې مات نه وې او هغه د کپس نه، و نه وځي.

کپس جوړ وه.

بیا هغه ورو، ورو بېرته لاړ.

د کلي نه د باندې او پټو ته لاړ.

دامونو ته یې وکتل.

څو مرغي په کې بندې وې.

یوه، یوه به یې خلاصوه او پر چاکو به یې حلاله وه.

بیا به یې بال پیچه کوي او د پولې تر شا (څټ) به یې ایښودې.

تر غرمې یې ګزمې و کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د نورو خواوو نه به مرغۍ شړې او دامونو خوا ته يې لېږې.

غرمه شوه.

اوا هم توده شوه.

مرغۍ د سيمې و تېښتېدې.

لرې سيموته لاړې.

تورګل هم دام ټول کړ.

هغه يې په آچې (دوې شاخه لرګی د غولکې په شان) واچوه.

پټکې يې هم د ونو د څانګو نه خلاصې کړې، تر څو نور څوک يې وې نه سي.

بيا يې مرغۍ هم په لاس کې و نيوې او کلي خوا روان شو.

کلي ته ورسېد.

د ننه شو او خپلې کوټې ته لاړ.

کور کې څوک نه وو.

مور يې په بلې برنډې ډوډۍ پخوې.

پلار او ورونه يې په کروندو کې، کار کاوه.

دام او پټکې يې پر برنډې کېښودې او خپله کوټې ته د ننه شو.

هغه، مرغۍ کوټې ته د ننه کړې تر څو پيښنو يې و نه خوري.

هغه يې په تاخچې کې کېښودې او پر سر يې خپل څادر واچوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

بیا بېرته برنډې ته راغی.

کېناست.

دام یې په اصولو سره ټول کړ.

بیا یې د پټکو سره د کوټې په تاخچې کې کېښود.

آچه یې هم د کوټې په لرګي میخ کې زوړند کړ.

هغه بیا برنډې ته لاړ او کېناست.

د مرغۍ په ننداره شو.

هغې لږې شولې و خوړې او د کپس د ننه په څانګې کېناسته.

شاو خوا یې کتل او غوښتل یې چې له کپسه و وځې.

هغه تاوه را تاوېده او سوری یې لټاوه.

کپس ډېر کلک و.

د وتو لاره نه وه.

مرغۍ هم ډېره چابکه او هوښیاره وه.

یوه ورځ چې تورګل غوښتل هغه ته دانه او اوبه واچوي، هغې ځان غلی و نیوه او د کپس په کونج کې، کېناسته.

تورګل هغه ولیده او سوچ کوه چې هغه ناروغه ده.

بیا کپس ته نږدې شو.

کپس یې وخوزاوه، هغې ځان په ټګۍ وهلی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

تورګل ډېرخواشينی شو.

کېس يې له ونې ښکته کړ.

هغه يې برنډې ته، يو وړ.

بيا يې و ويل:

هی، هی!

افسوس چې شکلې مرغۍ هم ناروغه شوه.

بيا يې کېس منځ ته و کتل.

دانه او اوبه يې هم درلودل.

بيا يې زياته کړه.

دانه او اوبه هم لري.

کېدای شي ډېر خفه شوې او يا ګرمۍ وهلې وي.

بيا يې کېس ځانته نږدې کړ.

د کېس دروازه يې خلاصه کړه.

مرغې يې د کېس نه و باسه او د کېس پر سر يې کښېناوه.

مرغۍ خپلې سترګې پټې او خلاصې کوې.

کله به ونې او کله به يې تورګل ته کتې.

هغه د وخت په انتظار وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

په دې وخت کې مور يې ورته غږ کړ.

تورګل و ويل څه وايې؟

هغې و ويل:

کوټې ته راشه او د غنمو بورۍ او چته او پر ګړمچې يې کېږده تر څو موږکان يې سورۍ نه کړي.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا کوټې ته د ننه شو.

ژر يې بورۍ اوچته او پر ګړمچي يې کېښوده.

بيا د باندې شو.

ژر يې کپس ته نظر واچوه.

مرغۍ نه وه.

هک پک شو.

بيا د کپس شاو خوا يې و کتل، څه نه په سترګو کېدل.

ونې ته يې نظر واچوه.

په ونې کې هم نه مالومېده.

بيا يې سوچ وکړ.

له ځانه سره يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

کېدای شي کومې پیشو نیولې او خوړلې یې وي.

بیا بام ته وخوت.

شاوخوا یې وکتل.

څه نه پر سترګو کېدل.

کومه پیشو او یا سپی هم نه ښکاره کېده.

بیا ونې ته یې و کتل.

څو چونچونې ناستې وې او د هغه په لیدو سره له ونې واو لوتې.

تورګل بېرته کوز شو.

کپس یې واخیست او په ونې کې یې زوړند کړ.

دانې او اوبو سره یې غرض و نه کړ.

دروازه یې هم خلاصه پرېښوده.

بیا غولکه یې واخیسته او د کور نه د باندې شو.

دېرې (باغچې) ته لاړ.

الته الکان (هلکان) او د هغه همزولي هم وو.

هغوی ته یې د مرغه کیسه وکړه.

هغوی هم خپه شوو.

بیا یوه الک (هلک) هغه ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

سوچ مه کوه!

ته دامنونه او پټکې لرې.

ژر به بله مرغۍ ونيسې.

هغه و ويل:

مرغۍ به ډېرې وي.

خو!

د هغې مرغۍ په شان به، نه وي.

بيا د هغوی نه جلا او دېرې ته لاړ.

البته ونې ډېرې وې.

څه ګاټې يې ټول کړل.

هغه يې په جبونو کې واچول.

بيا يې غولکه له غاړې خلاصه کړه.

ګاټې يې په کې کېښود.

په يوه لاس يې غولکه او په بل لاس کې يې د غولکې کاسه ونيوه.

وړاندې ته او ونو ته يې کاته.

مرغۍ هېڅ نه وې.

تر ماښامه وګرځېد اوهېڅ ټک يې و نه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

اوا (هوا) تیاره شوه.

د مرغیو او شاروګانو آوازونه پیل شوو.

هغوی د کلي په اوچتو، اوچتو ځانګو کې ناست وو.

ښکلې نغمې او آوازونه یې کول.

تورګل هم ډېر ستړی شوی و.

ډېر ګرځېدلي او هېڅ ناست نه و.

خلک ټول د هرې خواو نه کورونو ته، تلل.

تورګل هم خپله غولکه په غاړې کړه.

جبونو کې یې ګاټي وو.

هغه ډېر درانه وو.

تورګل د ګاټو سره عادت شوی و.

هغه هم د نورو کسانو په شان کورته لاړ.

کوټې ته ننوت.

ګاټي یې له جبه و وېستل او په تاخچې کې یې کېښودل.

بیا یې غولکه له غاړې خلاصه کړه.

هغه یې هم د ګاټو په سر کېښوده.

کوټه تیاره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

تاخچې ته لاړ.

الکين يې را واخيست.

هغه يې وخوزاوه.

الکين، تيل درلودل.

بيا يې اور لګيد واخيست او هغه يې روښانه کړ.

مور يي د خان کور کې په پخلي بوخته وه.

پلار او ورونه يې هم نه وه راغلي.

څو دکيکې تېرې شوې.

پلا او دوې ورونه يې هم ورسېدل.

تورګل هغوی ته ستړي مه شئ و ويل.

هغوی هم ورته و ويل:

لوی شئ.

تورګل ګړمچې ته نږدې او هغه ته يې تکيه وکړه.

څه وخت تېر او مور يې هم ورسېده.

د شپې ډوډۍ تياره (آماده) وه.

هغې د شوتلې (شفتلې) سابه پاخه کړې و.

جواري هم تاوده وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

تازه يې د تناره نه وېستلي وو.

بيا يې دستر خوان اوار(هوار) کړ.

تورګل د لاس اوبه راوړې.

لمړی يې پلار، بيا يې ورونه ته واچوې.

بيا يې خپل لاسونه پرېمنځل.

دستر خوان ته کېناستل.

پر خوړو يې پيل کړ.

ډوډۍ و خوړل شوه.

بيا مور يې چای راوړ.

چای هم و څښل شوو.

بيا مور يې تورګل ته و ويل:

ولې نن خپه يې؟

هغه و ويل:

مرغۍ ناروغه وه.

ما د کپس نه و باسه او هغه پر سر مې کېناوه.

تا غږ کړ.

زه کوټې ته راغلم او بورۍ مې په ګړمچي کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

ژر بېرته را و وتم.

جای وه، جولا نه وه.

مرغۍ ورکه شوې وه.

پوې نه شوم چې څه شوه.

مور یې و ویل:

هغه به اولوتې وي.

تورګل و ویل:

نه!

ته څه وایې؟

هغه ناروغه وه.

اولوتی نه شوه.

هغې و ویل:

سوچ مه کوه.

ونې ته ښې، ښې او ښکلې مرغۍ را ځي.

مرغۍ په آزاد ژوند خوشحاله وي.

تا هغه په کپس کې بندي کړې وه.

که انسان هم بندي شی، زړه به یې پړک وچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا هغه خوارکۍ، مرغۍ.

هغې به هګۍ درلودې.

کېدای شي بچیان یې درلودل.

تا ونیوه او په کپس کې دې بندي کړه.

نور داسې کار مه کوه!

هو!

بله خبره مې په یاد شوه.

هغه داچې:

اوس د پسرلي وخت دی.

په دې وخت کې، ټول مرغان هګۍ اچوي بیا هګۍ بچیان کیږي.

یوه څو میاشتې ښکار مه کوه!

ډېر وبال (ډېره ګناه) لري.

پرېږده چې د مرغیو نسل ډېر شي.

تورګل و ویل:

مرغۍ څه وبال لري؟

په دې وخت کې پلار یې په غصه شو او ویې ویل:

مور دې رېښتیا وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې ښکار ډېره ګناه لري.

مشر ورو يې هم و ويل:

ما هم د ماجت له ملا امام نه اورېدلي چې د پسرلی او مني وخت کې نه يوازې ښکار اوبال (ګناه) لري، بلکه هګيو خوړل يې هم غټ اوبال (ګناه) لري.

بيا تورګل و ويل:

لکه چې ټولو سره لاس يوه کړی دی.

بيا مور يې و ويل:

مونږ ټول رېښتيا وايو.

بيا يې زياته کړه.

روسته له ننه، زه خو د ښکار غوښه نه پخوم.

تورګل و ويل:

سمه ده!

که سر له سبا ښکار پرېږدم، څه به وکړم؟

پلار يې و ويل:

زمونږ سره به کروندو کې کار وکړئ.

کار به زده کړې.

په ځوانی کې به دې، په کار شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

هغه و ويل :

سمه ده!

په خبرو اترو شپه پخه شوه.

پلار يې و ويل:

راځئ چې شپه جوړه او بيده شوو.

سبا به وختي پا ځېږو اودس، لمونځ نه وروسته کروندو ته به لاړ شوو.

کار به وکړو.

بيا به تورګل مونږ ته سهار چای راوړي او کار به پيل کړي.

ټولو و ويل:

سمه ده!

اوس به بيدو شوو.

ټول بيده شوو.

سهار شو.

د پلان سره سم، کارونه پيل شوو.

تورګل بيده و.

لمر و خوت.

مورې هغه پاڅاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

هغه د کلي ویالې (بیالي) ته لاړ.

خپل مخ او لاس یې پرېمنځل.

بیا بېرته، کوټې ته راغی.

مور یې چای دم کړی و.

جواری یې په دستر خوان کې تاو کړی و.

چایجوش او دستر خوان یې تورګل ته، په لاس ورکړ.

بیا یوه چکۍ ګوړه (ګړه) یې هم هغه ته په جب کې کېښوده.

بیا یې څلور پیالې په کڅوړې کې کېښودې او هغه ته یې په بل لاس کې ورکړې.

بیا یې هغه ته و ویل:

ټول به، پټې ته یوسه!

پښو ته دې ګوره چې و نه لوېږې.

که نه ،هم به ځان ژوبل کړې هم به چای چپه کړې.

کېدای شي ټولې پیالې ماتې کړې.

هغه و ویل:

سمه ده!

سوچ مه کوه!

اوس لږ غټ شوی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې و ویل:

سمه ده!

نامې خدا!

خدای دې له بدو سترګو و ساته!

بیا تورګل، روان شو.

د کلا نه، و وت.

بیا بر(بره، پاس) پټې ته لاړ.

چای یې الته ورساوه.

بیا یې سلام واچوه.

پلار یې، هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې هغه ته و ویل:

چای د لوې پولې پر سر کېږده!

په پیالو کې یې چای واچوه!

دادی مونږ هم درځو.

هغه د پولې په سره دسترخوان اوار کړ.

پیالې یې په دستر خوان کې، کېښودې.

بیا یې پیالې هم پر دستر خوان کېښودې او له چای نه یې ډکې کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

ټول دستر خوان ته راغلل.

پلار يې و ويل:

لاړ شه ګوړه هم راوړه!

هغه و ويل:

ګوړه مې هم راوړې او په جب کې مې ده.

بيا يې جب ته لاس کړ او ګوړه يې راوباسه او پر دستر خوان يې کېښوده.

پلار يې ګوړه واخيسته او په لاسونو يې ماته او بېرته يې پر دسترخوان کېښوده.

بيا ټولو د چاى په څښلو پيل کړ.

تورګل هم الته چاى وڅښه.

پيا لې يې ټولې او په دستر خوان کې يې کېښودې.

چايجوش يې هم په لاس کې ونيو او کور خوا روان شو.

په لاره کې به ته او ونو ځانګو ته به يې کتل.

د ونې په يوې ځانګه کې يې، ښکلې مرغۍ وليده.

هغه شنه او سينه يې سپينه وه.

تر ونې لاندې ودرېد.

د مرغۍ په ننداره شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

مرغۍ، تورګل ته یې پام نه وه.

هغې څه ویل او د بوې ځانګې نه بلې ته الوته.

الته به یې ځو دکېکې تېروی، بیا به بلې ته الوته.

کله به پټې ته کوزه، څه دانه به یې وخوړه، بیا به بېرته الوته او ونې ته، تله.

د تورګل مرغۍ ډېره خوښه شوه.

هغه د ځانه سره و ویل:

دا مرغۍ چې و نه نیسم، نه کېږي.

ژر، ژر چایجوش، پیالې او دسترخوان یې کورته ورساو.

الته د برنډې پر سر یې کېښودل.

بیا کوټې ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

پټکې یې را واخیستې او په منډه د کلا نه و وت.

هغې ونې ته لاړ چېرې چې مرغۍ په کې ناسته وه.

مرغۍ نه ښکارېده.

بیا یې پټې ته و کتل.

الته هم نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

خورا خفه شو.

دېرې ته لاړ.

الته يې سترګې پر هماغې مرغۍ ولګېدې چې د هغه خوښه شوې وه.

بيا يې شاو خوا پټکې کېنوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

خپله يې د ونې ډډ ته پټ شو.

څو دکيکې لا نه وې تېرې شوې چې مرغۍ په پټکې کېناسته او پښه يې په لومې کې ونښته.

هر څه يې کوښښ وکړ چې ځان خلاص، مګر و نه توانېده.

په دې وخت کې د تورګل ورته پام شو.

منډه يې کړه.

هغه يې و نيوه او له پټکې يې خلاصه کړه.

په منډه، منډه کور ته لاړ.

هغه يې په کپس کې واچوه او دروازه يې ټينګه پورې کړه.

بيا يې د کپس اوبه او دانه وکته.

دانه وه، خو اوبه وچې شوې وې.

بيا يې کوزه واخيسته د منګي نه يې په کې اوبه واچوې او د کپس اوخوره يې ډکه کړه.

مرغۍ به کله يوه خوا منډه کړه او کله به يې بله خوا.

هغه ډېره وارخطا وه.

غوښتل يې ژر تر ژره د کپس نه و وزي.

هغې د ځانه سره څه و يل.

بيا تورګل مرغۍ الته پرېښوده او د کلي د باندې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

دېرې ته لاړ.

پټکې يې ټولې او بيا کورته يې وېوړې.

کوټې ته يې د ننه او بېرته يې په تاخچې کې کېښودې.

بيا برنډې ته لاړ.

التـه پر اوار شوي پوزي کېناست.

دېوال ته يې ډډه وکړه.

مخ يې کپس ته و.

مرغۍ زورېده.

اخوا دېخوا په کپس کې الوته.

هغې به ويل:

خپل وطن – ګل وطن

تورګل ډېر خوشحاله شو او له ځانه سره يې و ويل:

څومره ښکلې مرغۍ ده.

څومره ژر په رېز راغله.

کېداى شي له چا نه خوشې شوې وي.

ځکه رېز کوي.

څو دکيکې تېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

مور يې راغله.

تورګل هغې ته سلام واچو.

مور يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا هغه خپلې مور ته و ويل:

وګوره!

څه ښکلې مرغۍ ده.

مور يې و ويل:

چېرې ده؟

هغه و ويل:

په کپس کې ده.

هغې کپس ته وکتل او ويې ويل:

په رېښتيا ښکلې ده.

دا دې له کومه کړه؟

هغه و ويل:

دا مې په پټکې کې و نيوه.

هغې و ويل:

تا خو وعده کړې وه چې نورې مرِغۍ نه ښکاروم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورګل و ویل:

دا ډېره ښکلې وه، طاقت مې را نه غی، نو ځکه مې و نیوه.

مرغۍ بیا په رېز پیل کړ او ویې ویل:

خپل وطن - ګل وطن

تورګل خپلې مور ته و ویل:

ګوره څه ښه رېز کوي (بدلي وايي).

بیا مور یې و ویل:

ته پوهېږې چې هغه څه وايي؟

هغه و ویل:

نه!

مور یې و ویل:

هغه وايي:

خپل وطن - ګل وطن

بیا تورګل و ویل:

ته څه پوه شوې؟

هغې و ویل:

زه لږ، لږ د مرغیو په خبرو پوهېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

اوس وخت، د مرغانو د هګیو او بچیانو وخت دی.

دا خوشې کړه چې لاړه شي.

هغه و ویل:

نه!

دا ډېره ښکلې ده.

داسې مرغۍ ډېره لږه، پیدا کیږي.

بیا به یې له کومه و نیسم.

مور یې و ویل:

دا مرغۍ د همدې سیمې دي.

چېرته لرې نه ځي.

مور یې و ویل:

ښه به دا وي چې هغه خوشې کړې.

بیا هغه، خپل کار پسې لاړه.

تورګل هم د باندې او خپلو همزولو ته یې کېسه وکړه.

هغوی ټول د مرغۍ لیدو ته راغلل.

هر یوه به ویل:

څه ښکلې مرغۍ ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

باید و ساتل شي.

ورځ تېره، بیا ماښام شو.

شپه ورسېده.

پلار او ورونه یې هم کورته راغلل.

تورگل هم له ډاره (وېرې) هغوی ته د مرغۍ په هکله څه و نه ویل.

د مورې هم له یاده و واته، ځکه هغه ډېره ستړې شوې وه.

شپه شوه.

د شپې ډوډۍ د نورو شپو په شان وخوړل شوه.

بیا چای جوش او وخوړل شوو.

هریوه په خپلو ټاکل شویو ځایونو کې بیده شوو.

تورگل هم په خپل ځای کې، بیده شوو.

څو دکیکې تېرې شوې.

هغه خوب ولید چې مرغۍ غواړي هغه خپلې سیمې ته بوزي.

هغه ته خپلې هګۍ و ښیي چې له منځه به لاړې شي.

په خوب کې هغه ومنه چې مرغۍ خوشې کړي.

د کوټې نه د باندې شو.

کېس ته نږدې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

مرغۍ وېښه وه.

هغې ويل:

خپل وطن – ګل وطن

بيا بېرته کوټې ته ننوت.

پر خپل ځای بيده شو.

په خوب کې يې سهار شو.

له خوبه پاڅېد.

کپس ته لاړ.

مرغۍ يې خوشې کړه.

مرغۍ د کپس نه و وته او پر څانګې کېناسته.

بيا هغه به لړ، لږ الوته او تورګل ته به يې کتل.

مرغۍ مخکې او تورګل ورپسې و.

ورو، ورو هغه خپلې سيمې ته ورسېده.

بيا تورګل و ويل:

ستا وطن همدا دی؟

هغې و ويل:

لږ نور هم وړاندې لاړ شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا مرغۍ هغه ته و ویل:

دلته ودرېږه!

هغه ودرېد.

بیا مرغۍ پر یوې ځانګې چې د ویالې په منځ کې وه، کېناسته.

د اوبه څپه ډېره شوه.

ځانګه ورو، ورو اوبو لاندې کړه.

په دې وخت کې مرغۍ واو لوته.

څپه لاړه او ځانګه بیا اوچته شوه.

مرغۍ بیا په ځانګې کېناسته.

هغې به ویل:

خپل وطن – ګل وطن

تورګل و ویل:

دا ستا وطن دی.

هغې و ویل:

هو!

دا زما وطن دی.

بیا یې تورګل ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

راځه زما کور وګوره!

هغه وړاندې لاړ.

بيا مرغۍ واولوته او پر يوې څانګې کېناسته.

بيا يې هغه ته خپلې هګۍ وښودې.

هغه و منه.

هغې ته يې و ويل:

ښه شو چې ته مې، خوشې کړې.

که نه ستا هګۍ به خرابې شوې وې.

مرغۍ خوشحاله شوه.

اخوا دېخوا به الوته او تورګل به د هغې ننداره کوه.

بيا بېرته څانګې ته راغله، کومه چې به د اوبو په څپو کې ډوبېده او بېرته اوچتېده.

د تورګل هم د هغې وطن خوښ شو او هغې ته يې و ويل:

ته دلته اوسه چې خوشحاله يې.

زه به بېرته لاړ شم.

کله ناکله به ستا پوښتنې ته، راځم.

هغې ومنه.

په دې وخت کې هغه په اړخ واوښت او ويښ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

سهار شوی و.

اوا لږه روښانه شوې وه.

د ملایانو آذا نونه تر غوږو کېدل.

د کوټې نه د باندې شو.

ونې خوا لاړ.

کپس ته نږدې شو.

د کپس دروازه یې خلاصه کړه.

مرغۍ واولوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

په الوتو کې يې هم ویل:

خپل وطن – ګل وطن

خپل وطن – ګل وطن

بیا هغه هم چې لاره یې په خوب کې لیدلې وه، روان شو.

د مرغۍ سیمې ته ورسېد.

بیا هماغه ځای ته لاړ، کوم چې مرغۍ به پر ځانګې کېناسته او بېرته الوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

بیا د هغې د هګو ځای ته لاړ.

ویې لید چې ځالې پر سر بله مرغۍ ناسته او د هګیو حفاظت کوي.

په دې وخت کې هغه خوشې شوې مرغۍ راغله او دهغې بلې مرغۍ نه یې مننه وکړه.

بله مرغۍ واولوته او بلې خوا لاړه.

هغه مرغۍ بېرته پر خپلو هګیو کېناسته.

تورګل هم خپل کلي ته روان شو.

څه وخت تېر شو.

تورګل به کله ناکله د هګیو سیل ته، ته او نورو همزولو ته به یې څه نه ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

یوه ورځ لاړ چې د مرغۍ هګۍ وګوري.

یوه هګۍ ماته ښکارېده.

هغه خواشینی شو.

له ځانه سره یې و ویل:

دا به کوم بل مرغه ماته کړي او غوښتل یې چې هګۍ وخوري.

کېدای شي په دې وخت کې هغه مرغۍ راغلي او بله یې شړلې وي.

بیا لږ نږدې شو.

د هګۍ په منځ کې څه ښکارېدل.

هغه سور بخونی وه.

سر یې وړاندې کړل.

ویې لیدل چې په هغه کې د مرغۍ بچی دی.

هګیو سره یې غرض و نه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

بیا بېرته کور ته ستون شو.

سبا وختي بیا لاړ.

ویې کتل چې د مرغۍ بچي نیمایي له هګۍ وتی دی.

نورې هګۍ په خپل حال کې دي.

په دې وخت کې مرغۍ وچغېده او پر هګیو کېناسته.

تورګل هم بېرته خپل کور خوا ته، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

دوې ورځې تېرې شوې.

د هغه زړه طاقت و نه کړ.

بيا الته لاړ.

ګوري چې دوې بچيان له هګۍ وتلي دي.

مرغۍ چېرې تللې وه.

څو دکيکې هغه، الته ولاړ و.

په دې وخت کې مرغۍ راغله او په خوله کې يې څه وو.

تورګل هم خپل سر نږدې کړ.

ګوري چې د مرغۍ په خوله کې چينجی دی.

هغه يې نيمايي کړ.

نيم يې يوه بچي او بل نيم يې بل بچي ته ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا بېرته واولته او بیالې پلو(خوا) ته لاړه، تر څوبل چینجی راوړي.

څو ورځې تېرې شوې.

تورګل بیا الته لاړ.

ویې لیدل چې د ټولو هګیو نه بچي وتي دي.

مرغۍ ځې او راځې.

په خوله کې چینجیان او ملخ راوړي او بچیانو ته یې ورکوي.

بچیان هم ورځ تر بلې لویږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

په ځاله کې اخوا دېخوا ګرځي.

هغوی بېرېږي چې له ځالې و نه لوېږي.

تورګل به کله نا کله الته ته.

د مرغۍ او د هغې د بچیانو سیل به يې کوه.

لس، پنځلس ورځې تېرې شوې.

د مرغیو بچیان په الوتو شوو.

تورګل بله ورځ الته لاړ.

ګوري چې ځاله شته او د مرغۍ بچیان اولوتې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

بیا د ویالې څانګې ته لاړ.

الته یې و لیدل چې مرغۍ او بچیان یې پر څانګې کښېني، کوم و خت چې څانګه ډوبېدو ته نږدې شي، هغوی الوځي.

هغه څو دکیکې الته، د هغوی ننداره وکړه.

لمر دود شو.

هغه بېرته، کور ته ستون شو.

تېره شوې کیسه یې خپلې مور، پلار او ورونو ته بیان کړه.

پلار یې و ویل:

ښه دې وکړ، چې هغه دې خوشې کړه.

له یوې خوا هغه به په کپس کې مرداره شوې وه او له بلې خوا د هغې هګۍ به هم له منځه تللې وې.

که مونږ په بې رحمۍ سره مرغۍ ونیسو او ښکاریې کړو، د وخت په تېرېدو سره به ورو، ورو د هغوی نسل له منځه لاړ شي.

ما خو تا ته مخکې هم ویلي و.

چې په پسرلي او منې کې د مرغانو ښکار کول منعه دی.

ځکه چې هغوی د بچیانو وخت دی.

بیا هغه د خپل پلار، مور او ورونو نه، منه وکړه او هغوی ته یې ډاډ ورکړ چې په پسرلي او مني کې به، د مرغانو ښکار بند کړي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایې (برای اساتید انستیتوت های تخنیکې و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲٥. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳٥. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(جلد اول)
۳۹. برف ها آب میشود
٤۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤۷. د شیپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤۸. حشمت خان د کلا معماري
٤۹. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
۵٤. شپنه ادي (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠. د يوې مياشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دځاځکو هار (د يوه سړی لنډې کيسې)
٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانی)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهيد (پښتو ناول)
٧٤. توده برسئن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غريبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [ديارلس کلنه فلسطينۍ انجلۍ تر نړېدلي ودانۍ (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاريګر (پښتو ناول)
٨٢. د خاورو لاندې ښار (د عينک مسو کان ته څېرمه)
٨٣. شهری زير خاک (نزديک معدن مس عينک)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٨٤. ساختمان های کانتینری
٨٥. کانتینري ودانۍ
٨٦. Architecture of Buddist temple in Kabul city
٨٧. ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)
٨٨. خړه بیزو(پښتو کیسه)
٨٩. سور تنور(پښتو ناول)
٩٠. سپین کارغه (پښتو داستان)
٩١. لېونۍ لېوه (پښتو داستان)
٩٢. بندي مرغه (پښتو داستان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه

....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتوری در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. بې وخته باران
۴. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندي مرغه
....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Captive Bird

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: September - October /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library